

שם התלמיד/ה: _____

אהבה בים העמוק

גיל היה דג קטן וכחול שחי בשונית האלמוגים היפה ביותר באוקיינוס. כל חבריו כבר מצאו בני זוג, אבל הוא היה מאוד ביישן. בכל פעם שניסה להתקרב לדגה שמצאה חן בעיניו, הוא התבלבל, שכח את כל המילים היפות שתכנן לומר, ובסוף פשוט שחה משם במהירות.

יום אחד, אחרי עוד ניסיון כושל לדבר עם דגה יפה בשם נוגה, גיל החליט לעזוב את השונית ולשחות למקום רחוק. "אולי במקום אחר אהיה יותר אמיץ", חשב לעצמו. בדרך הוא נתקל בדגה פצועה בשם לילי, שנפגעה מרשת דייגים. במקום לברוח כהרגלו, גיל הרגיש צורך לעזור. הוא נשאר איתה, הביא לה אצות מרפא, וסיפר לה סיפורים מצחיקים כדי להסיח את דעתה מהכאב.

כשילי החלימה, הם גילו שהם מבליים יותר ויותר זמן יחד. גיל שם לב שכשהוא מדבר איתה, הוא לא מתבלבל בכלל. "מוזר", אמר לצדפה החכמה, "דווקא כשהפסקתי לחפש אהבה, מצאתי אותה." הצדפה חייכה ואמרה: "לפעמים כשאנחנו פשוט נשארים נאמנים לעצמנו ועוזרים לאחרים, האהבה מוצאת אותנו."

שאלות:

1. מדוע דווקא המפגש עם לילי גרם לגיל להרגיש בנוח ולא להתבלבל?
2. מה המשמעות העמוקה בכך שגיל מצא אהבה רק אחרי שעזב את השונית המוכרת?
3. איזה שינוי פנימי עבר גיל לאורך הסיפור?
4. מהו המסר העיקרי בסיפור?

